

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Sigillum Sacramentale Quid.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

invitus: alioquin à Domino poterit occupari. *inter alia § Si vero servus, de imm. Eccl. l. present. §. si. C. de his qui ad eccl. conf. quæ decisio procedit cum delictum servi parvum, aut nullum fuit, tunc, n. juramento præstito videtur sufficiens securitas servo dari, & periculum immoderatæ castigationis tolli. At si delictum grave sit, regulariter juramentum non sufficere, sed securitatem aliam debet dare dominus; aliàs non obligabitur Prælati servum tradere: sic tradit Glossa in dicta lege present. versic. ant. propter delictum, & pluribus firmat Farinac. in append. de imm. cap. 4. num. 76. Quod si Dominus hanc securitatem noluerit, vel non poterit concedere, credo compellendum esse dominum ad vendendum servum, neque debere illi tradi. §. final. inst. quibus alien. licet vel non. Et dicta procedunt de servis fidelibus, part. 7. tit. 7. res. 39. quid autem dicendum de servis infidelibus, Vide Trullench. in Decal. tom. 2. leg. 5. cap. 2. dub. 3. numer. 2. & supra V. Immunitas Ecclesiarum. numer. 12.*

Non tenentur in Paschate elicere actum contritionis, cum non habent copiam confessarii.

42. Christiani servi fidelium, si tempore Paschatis non habeant copiam Confessarii, non tenentur elicere actum contritionis de peccatis mortalibus perpetratis, quia quando Ecclesia obligat ad aliquem actum externum, non tenemur ad internum, si externus actus haberi non potest; eo quod ad internum secundario obligamur. Ita Suarez dif. 15. de penit. part. 6. numer. 13. Quamvis oppositum sentiat, Henriq. lib. 1. de penit. cap. 6. numer. 8. p. 7. tom. 7. res. 62.

Quando licitum exponere se ludum, cum periculo remanendi mancipium in Tririmibus.

43. Quæres an licitum sit exponere se ludum cum periculo remanendi mancipium in Tririmibus. Respondeo hoc esse admittendum à Principibus duabus conditionibus concurrentibus. Primò quod hoc efficiatur propter necessitatem publicam, ut quando armandæ essent tririmes, & mancipia sufficientia, aliique remigantes non adessent. Secundò ut ad talem ludum non admittantur personæ; quæ grave detrimen-

tum suæ familiæ afferent. Tertio ut evitentur perjuriam, blasphemiam, &c. *ibid. res. 43.* Servi Clericorum gaudent foro. Vide Immunitas Ecclesiastica n. 18. §. p. 7. r. 7. res. 61. Servi Religiosorum possunt implere præceptum cõmunionis paschalis in eorum Ecclesiis Vide V. Regul. n. 6. Possunt conservari cum heretico excommunicato. Vide V. excommunicationis, n. 39. An possint in rebus illicitis ministrare Vide V. Peccato cooperari n. 4. §. 11. An possint revelare conservos furantes; Vide V. Restituere. n. 37. An possint condere Testamentum, esse Testes, &mittere Verum. Vide suis locis. An possint eum nummis domini quiescentibus negotiari, & lucrum suum facere servando dominum iudicem, dictum est V. Negot. num. 4.

S I G I L L V M

1. Sigillum est obligatio occultandi, SIGILLVM quæ ab alio secretè detecta sunt. quid? Quo- Est autem duplex, naturale & sacramen- tale: utriusque auctor Deus est, primi, ut auctor natura; secundi, ut auctor gratia. *Quare infra- turum?* Finis primi est bonum proximi; secundi, reverentia Sacramenti, ejusque facilitas. Quare primò aliquando frangere licet scilicet ob bonum publicum, quod præferri debet privato. Secundò, nullo modo, nec si totus orbis, nec si tota fides Christiana periret, quia nunquam licet injuriam facere Sacramento, part. 5. tra- ditur 11. res. 1. De sigillo naturali dictum est sub V. Secretum, nunc de Sacramentali. Et qualiter servandum?

S I G I L L V M S A C R A M E N T A L E
Quid.

2. Sigillum sacramentale est obligatio occultandi ea, quæ in Confessione, vel propter Confessionem obligata sunt. Dixi, vel propter Confessionem; nam non solus Confessarius ad nem. sigillum,

sigillum, sed etiam omnis ad quem notitia Confessionis quoquo modo pertinet, ut dicemus †.

SIGILLUM SACRAMENTALE
Ad quos se extendat.

In primis
Confessarii.
Etiā sciam.

1. IN primis ergo sacramentale sigillum servare tenetur Confessarius, non solum verus, sed etiam fictus. Si enim laicus, fingens se Sacerdotem confessionem audiret, teneretur illam tacere sub sigillo non solum naturali, sed etiam sacramentali: nam eo ipso, quod pœnitens bona fide venit ad Confessionem animo efficiendi Sacramentum, revelatio Confessionis cedit in injuriam Sacramenti, Ochagavia de sacr. tr. 3. de sigillo q. 2. n. 4. & alii, contra Toletum l. 2. cap. 16. num. 15. p. 5. t. 11. res. 15. Immo id etiam procedere contra Ochagaviā n. 8. si laicus non se fingeret Sacerdotem, sed pœnitens ipsi bona fide confiteretur, existimans in absentia Sacerdotis absolvere posse: nam etiam tunc cognosceret peccata in confessione intentionaliter sacramentali Hurtadus de sacram. disp. 12. diff. 3. ibid. res. 13.

Etiā si adhibetur in necessitate non tanquam Confessarius.

3. Contra vero, ait Sotus in 4. d. 18. q. 4. art. 7. & post illum recentiores communiter, si laicus audiat Confessionem ex aliqua necessitate: nam tunc non cognoscit peccatum ex confessione sacramentali, ne intentionaliter quidem. Quod à fortiori dicendum foret cum Maldero de sigillo c. 23. in casu, quo laicus assumeretur cum Sacerdote, ad majorem erubescerentiam Confessionem auditurus. Sed Fagundez pr. 2. lib. 6. cap. 6. num. 5. ait sigillum sacramentale obligare etiam in hoc casu, nam Confessio illa fit modo sacramentali, quod satis est ad obligationem sigilli, cum sigillum sit gratiæ pœnitentis, & gratiæ ampliandæ. Stando autem in prima sententia, advertit Onuphrius de sigillo sect. 3. question. 1. dub. 5. laicum illum ad eod. stricto sigillo teneri ut nec iudex illum possit interro-

gare, nec ipse ex metu mortis revelare part. 5. t. 11. res. 14.

4. Ex quibus patet, in Confessione, quæ fit in naufragio, peste, & similibus casibus publicè obligari ad sigillum tam Confessarium, quàm circumstantes, ut nec inter se loqui possint de peccatis auditis, Fagund. cap. 5. num. 1. p. 5. t. 11. res. solus. 23.

Aut audiat Confessionem publicam in naufragio, &c.

5. Tenetur autem Confessarius sive verus, sive fictus, ad sacrum sigillum, etiam si Confessionem audire incipiat in retus, si revera pœnitens peccata sua bona fide ei communicat, sive ille, qui propè Confessionarium constitutus invitatus audit confessionem Malderus cap. 9. p. 5. t. 11. res. 34. Item etiam si pœnitens non afferat dolorem, & propositum sufficientem, ait Ochagavia de sacr. tractat. 3. question. 2. numer. 7. Secus si nullum, nam in primo casu pœnitens habet animum se accusandi, ut Ecclesiæ aliquo modo satisfaciatur. part. 5. tract. 1. resolutione 26.

Ei Confessarius quilibet, etiam si auri-ve incipiat Confessionem invitatus.

6. Deinde, tenetur servare sacrum sigillum is, cui Sacerdos alterius Confessionem impiè revelaret, & qui ab hoc iniquè audiret, & sic successive: quicumque enim habet notitiam ortam ex Confessione, sive licitam, sive illicitam, mediatam sive immediatam, tenetur sigillo † quia ubi semel peccatum afficitur obligatione sigilli ratione sacramenti, semper transit cum hoc onere. part. 5. tract. 11. res. 7.

Itē quicumque notitia Confessionis haberet mediate, vel immediate.

7. Contra vero, ait Hurtad. de sacr. disp. 12. diff. 3. si Confessarius revelaret Confessionem de licentia pœnitentis: nam in tali casu pœnitens cedit juri suo, & tollit à Confessario obligationem sigilli. Sed ego cenfeo cum Moscoso tract. 7. cap. 15. num. 7. obligari ad sigillum etiam hunc, & pœnitentem dare licentiam Confessario cum hoc onere, saltem interpretativè, part. 5. tom. 11. resolutione 11.

Etiā cum licentia pœnitenti.

8. Id quod etiam dicendum est in casu, quo Confessarius parum doctus de licentia pœnitentis consulit peritorem circa aliquod dubium conscientiæ. In quo casu peculiare est, quod Confessarius par-

Ad petendum consilium.